

[Nathalie Lind]

jeg, har fået ud af dette, er, at der måske er lidt om det – nu er det måske mig, der insinuerer – som fru Inge Fischer Møller taler om, nemlig at kunstnerne måske også skal vide, hvor de får pengene fra. Der er jo også nogle bemærkninger i redegørelsen om, at det relativt skal være mindre i fremtiden. Men altså det har vi fået at vide.

Det andet, vi har fået at vide – og det er ikke mindst hr. Lysholt Hansen, den socialdemokratiske ordfører, så klart inde på – er, at staten skal blande sig mere i selve kulturen, end vi andre forestiller os, og her tror jeg skillelinjen går. Vi får ikke tid nu til at diskutere dette her, men jeg håber, at vi får lejlighed til det en anden gang.

Jeg må nok sige, at den klarhed, der her kom frem, tror jeg er værdifuld for den kommende debat, så vi ved, hvor vi står. Der er ingen grund til, at vi bliver fornærmede på hinanden, men det er rigtigt, at der er skabt klarhed.

Grethe Fenger Møller (KF):

Vi har åbenbart fået tildelt forskellige roller i dag. Nogle af os skal være højrøstede, og nogle af os skal have prædikatet bekymret, og jeg har altså været bekymret i dag.

Kulturministeren nævnte i sit svar på mit indlæg, at den socialdemokratiske kulturpolitik ændrer sig, og at den ikke er konservativ. Nej, det er den i hvert fald ikke, det kan vi nok blive enige om. Men for mig er det ikke afgørende, at tingene ændrer sig, men hvad tingene ændrer sig til, fordi vi i princippet ikke er imod ændringer.

Så bemærkede kulturministeren, at han ikke syntes, jeg havde læst hans redegørelse. Jo, det har jeg, jeg har endda læst den mange gange for rigtig at få ud af den, hvad der stod mellem linjerne, ikke bare de ting, der stod direkte.

Så henviste ministeren til, at jeg om et afsnit, hvor han taler om alternative kulturformer, havde sagt, at han havde talt om »en særlig arbejderkultur«, mens det, der i virkeligheden stod, var »en særlig arbejderlitteratur«. Jeg må altså sige, at jeg ikke rigtig kan se den store forskel. Når man som et eksempel på en alternativ kulturform nævner arbejderlitteratur, så synes jeg altså også, at det har noget at gøre med en arbejderkultur på den ene eller på den anden måde, og vi ved

jo alle, at kulturministeren går ind for en bred definition af kulturbegrebet.

Så var der spørgsmålet om, hvorvidt jeg i mit indlæg havde givet udtryk for, at jeg synes, at regeringen har en bedrøvelig holdning til disse ting. Det mener jeg stadig væk ligger mellem linjerne, selv om kulturministeren kunne citere fra sin redegørelse. Jeg mener, at der ligger denne holdning i det. Det er nok også, fordi jeg føler, at det, regeringen lægger op til, er en kulturpolitik, hvor staten skal blande sig i et større omfang, end jeg synes er rimeligt. Det opfatter jeg altså som en form for formynderi, som en form for nedlædning.

Så må jeg sige til hr. Lysholt Hansen, at jeg føler, at det ville have været rart, hvis han havde lyttet til, hvad jeg sagde. Jeg nævnte, at der ifølge kulturministerens oplysninger er 40 pct. af befolkningen, der går på vores biblioteker. Jeg har ikke sagt, at det var dårligt, at folk går på bibliotekerne. Vi har folkebiblioteker, og det er vi enige om at vi skal have, men det må også være frit for den enkelte borger, i hvilket omfang hun eller han ønsker at anvende disse biblioteker. Jeg har dermed ikke taget stilling og sagt, at jeg synes, det er dårligt. Jeg synes, det er udmærket, at folk anvender folkebiblioteker.

Lindinger (CD):

Jeg synes, det er glædeligt at konstatere, at kulturlivets høje stadi i dette land tilsyneladende ikke vil blive forringet af den debat, der finder sted her i folketinget.

Jeg har med den største interesse lyttet til ministerens bemærkninger til mig om mit indlæg, og jeg tror i og for sig, at ministeren og jeg er fuldt på linje. Jeg har benyttet lejligheden til ligesom at åbne for et lidt videre perspektiv. Én ting er den aktuelle situation, og en anden ting er den situation, som man må forberede sig på i et samfund, hvor der vil blive tale om mere og mere påtvungen fritid, som derfor efter min mening i allerhøjeste grad bør organiseres således, at vi ikke ender i banditilstande, som vi lige har konstateret i et andet land, hvilket har berørt mig dybt.

Formanden:

Hr. Lysholt Hansen for en kort bemærkning, som normalt ikke tildeles ordførere.